

На цей час істотне значення мають інформаційні технології при проведенні самостійної роботи, що вдосконалюють професійно-орієнтоване навчання, коли воно проводиться дистанційно. Також контроль знань проводиться з використанням методів інформаційних технологій.

ВПЛИВ ДИСБАЛАНСУ ЕЛЕМЕНТІВ НА ОРГАНІЗМ ЛЮДИНИ: ХІМІЧНИЙ АСПЕКТ

Сирова Г. О., Козуб С. М., Чаленко Н. М.

Харківський національний медичний університет, м. Харків

Протягом багатьох історичних епох людина накопичувала досвід по використанню природних джерел для підтримання свого здоров'я, внутрішньої та зовнішньої гармонії організму, використовуючи рослини, мінерали, мінеральні води, пелоїди, солі та ін. На жаль, з розвитком промисловості (у т.ч. хімічної, фармацевтичної та інших) збільшується кількість шкідливих речовин, які надходять до організму людини (ксенобіотики). Природа, піклуючись про живі організми, забезпечила нас системою захисту метало-лігандного гомеостазу (шкіра, кров, лімфа, дихальні шляхи, шлунково-кишковий тракт, ферменти та інше). На сьогодні питання природних, техногенних, біогеохімічних провінцій є актуальним. Доведено, що саме дефіцит або надлишок певних елементів може сприяти формуванню біогеохімічних провінцій. Медицині відомі так звані ендемічні хвороби, які виникають у зв'язку з дефіцитом або надлишком конкретних елементів у певних регіонах. Так, недостатність йоду в західних областях України призводить до ендемічного зобу, надлишок флюору в Полтавській області – до хронічного флюорозу, надлишок феруму в Чернігівській області – до сидерозу очей і легенів. Важливою проблемою є анемія, що може бути обумовлено дефіцитом феруму та кобальту. Відомо, що дефіцит купруму викликає в дітей синдром Менієса (хвороба мозку), приводить до деструкції кровоносних судин, дефектів сполучної тканини. У зв'язку з тим, що роль хімічних елементів у виникненні деяких хвороб не вивчено повністю – звертаємо увагу на актуальність цього питання, особливо на теперішній час військової агресії, коли збільшується вірогідність того, що до живих організмів надходять йони токсиканти з навколишнього середовища, при цьому вони можуть утворювати із біолігандами більш міцні комплексні сполуки, ніж біометали.